

Sygn. akt IV Cz 92/13

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku, IV Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mariusz Struski

Sędziowie: SO Andrzej Jastrzębski (spr.)

SO Mariola Watemborska

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2013 r. w Słupsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi M. G. o wznowienie postępowania

przeciwko (...) Niestandaryzowanemu Sekurytyzacyjnemu Funduszowi Inwestycyjnemu Zamkniętemu w W.

na skutek zażalenia M. G. od postanowienia Sądu Rejonowego w Lęborku

z dnia 3 grudnia 2012 r., sygn. akt I C 648/12

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Lęborku w punkcie 1 odrzucił skargę o wznowienie postępowania w sprawie I Nc 65/09 oraz w punkcie 2 nie obciążył skarżącą kosztami postępowania.

Sąd I instancji wskazał, że skarżąca oparła skargę o wznowienie postępowania na okoliczności przedawnienia roszczenia dochodzonego przeciwko niej w postępowaniu o sygn. I Nc 65/09 zakończonym wydaniem w dniu 12 marca 2009 roku przez Sąd Rejonowy w Lęborku nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym. Stwierdził przy tym, że przedawnienie roszczenia, na które powołuje się skarżąca nie stanowi w świetle art., 401, 401¹, 403 i 404 k.p.c. ustawowej podstawy wniesienia skargi o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem. Sąd I instancji podkreślił, iż przytaczane w treści skargi okoliczności mogły stanowić podstawę badania przez Sąd na etapie postępowania rozpoznawczego w sprawie I Nc 65/09, wówczas jednak skarżąca nie kwestionowała okoliczności podnoszonych przez powoda i nie zaskarżyła wydanego w sprawie orzeczenia.

M. G. zaskarżyła powyższe orzeczenie zażaleniem, domagając się jego uchylecia. Z całokształtu wypowiedzi skarżącej wnioskować należy, że kwestionuje ona prawidłowość zakupu jej zobowiązania kredytowego przez (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. oraz fakt naliczania odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia stwierdzonego spornym nakazem zapłaty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zwrócić skarżącej uwagę na fakt, iż skarga o wznowienie postępowania stanowi nadzwyczajny środek zaskarżenia przysługujący jedynie od ściśle określonych orzeczeń i w oparciu o ograniczone

ustawowo podstawy. Są one wyraźnie i wyczerpująco wyliczone w ustawie. Skarga może być oparta na tzw. przyczynach nieważności (art. 401 k.p.c.) oraz na przyczynach restytucyjnych (art. 403 k.p.c.), a także w sytuacjach regulowanych art. 401¹ k.p.c., a więc gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą aktu normatywnego, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie. Przepis art. 401 k.p.c. nie określa odmiennie przesłanek nieważności postępowania na potrzeby postępowania o wznowienie, lecz sytuuje je w sposób szczególny pośród katalogu przyczyn nieważności określonych w art. 379 k.p.c., zawężając podstawy wznowienia z przyczyn nieważności do wyczerpująco określonych w art. 401 k.p.c. Tego rodzaju zawężenie dopuszczalnych podstaw wznowienia postępowania w porównaniu z regulacją z art. 379 k.p.c. usprawiedliwia charakter wznowienia postępowania jako nadzwyczajnego środka zaskarżenia, w którym możliwość uwzględnienia nieważności postępowania w mniejszym zakresie niż w ramach środków odwoławczych i środków zaskarżenia jest podyktowana potrzebą ochrony prawomocnego orzeczenia sądowego, a wznowienie jest traktowane jako środek o charakterze wyjątkowym (uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2011 r., III UZ 21/11 – za pośrednictwem Systemu Informacji Prawnej Lex Omega).

Badając dopuszczalność skargi o wznowienie postępowania sąd ogranicza się do zbadania, czy twierdzenia skargi stanowią taką ustawową podstawę (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 1968 r., sygn. akt I CZ 122/67, OSNC 1968, nr 8-9, poz. 154), bowiem jeśli wskazana podstawa nie występuje, skarga podlega odrzuceniu z mocy art. 410 § 1 kpc (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 2005 r., sygn. akt IV CO 6/05, Biuletyn Sądu Najwyższego 2005, nr 9, poz. 14).

W niniejszej sprawie skarżąca domagała się wznowienia postępowania powołując się na okoliczność przedawnienia roszczenia dochodzonego przeciwko niej w postępowaniu w sprawie o sygn. I Nc 65/09, zakończonej wydaniem przez Sąd Rejonowy w Łęborku w dniu 12 marca 2009 roku nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym.

Jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy, przedawnienie roszczenia nie stanowi w świetle przepisów kodeksu postępowania cywilnego ustawowej przesłanki do wznowienia postępowania. Z zarzutu przedawnienia skarżąca mogła skorzystać w toku postępowania w sprawie I Nc 65/09 podnosząc go w zarzutach od nakazu zapłaty. Jak jednak wynika z akt sprawy, M. G. – z bliżej nieustalonych powodów - nie skorzystała z przysługującego jej na tym etapie postępowania środka zaskarżenia, niejako godząc się z podjętym przez Sąd Rejonowy w Łęborku rozstrzygnięciem. Konsekwencją tego faktu było uprawomocnienie się nakazu zapłaty i co za tym idzie ograniczenie możliwości wzruszenia go. Przytoczone wyżej rozważania prawne w pełni potwierdzają wyrażone przez Sąd I instancji stanowisko co do nadzwyczajności środka zaskarżenia w postaci skargi o wznowienie postępowania.

Sąd Okręgowy w pełni podziela pogląd, iż ochrona pewności obrotu prawnego wymaga ograniczenia możliwości korzystania ze wspomnianego środka zaskarżenia jedynie do wypadków ściśle określonych w k.p.c. Nie ma przy tym wątpliwości, że okoliczności, na które powołuje się skarżąca nie stanowią podstawy do wznowienia postępowania.

Reasumując należy stwierdzić, iż zażalenie z braku uzasadnionych podstaw do jego uwzględnienia w oparciu o art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w sentencji.